

דינמיקה של תנועה והתנגדות לטבעה (של התנועה)

חברים אהובים, ה'יו מבורכים כל אחד מכם. תנו לאהבה ולאמת הזורמים קדימה, לחלחל לכל ישותכם. לפני שנדון בנושא הרצאה זו, ברצוני לתת לכם תמונה, תחושה של היכן וכיצד ההרצאות הללו מגיעות אליכם.

בעולם הרוח והאמת שלנו יש נקודות שיא מסוימות, מוקדים מאוד מרוכזים, שתפקידם להתחבר לעולם התלת מימדי, בכל מקום שזה אפשרי. הקשרים האלה, כפי שציינתי לא פעם, מורכבים מהרבה ישויות בעלות כישרונות והתמחויות שונות מאוד. הנקודות הגרעיניות בתחום התודעה שלנו נמצאות בתקשורת מתמדת - במישרין ובעקיפין - עם הנתיבים האישיים שלכם, עם המדריכים והמגינים שלכם, הישויות הקרובות אליכם יותר ומקיפות אתכם. אנו מתמקדים גם בצרכים הכוללים, השלב שיש להתמודד איתו בהדרגה, של הנתיב הכולל. כל הנתיבים האישיים שלכם יוצרים ישות אחת, שלמות אחת. זו הסיבה שהרצאה יכולה להיות התשובה עבור כל כך הרבה מכם. אנשים רבים עם צרכים שונים ובעיות שונות, שהחלו בעבודה זו בזמנים שונים ומוצאים את עצמם בשלבים שונים, כולם יכולים לקבל את מה שהם צריכים כעת. מנקודת המבט האנושית זה נראה בלתי אפשרי, אבל מנקודת המבט הרחבה יותר שלנו זה לא כך. אף על פי כן, כדי למצוא את הנקודה המשותפת האחת הזו שמשרתת את כולם, צריך קודם כל להשלים עבודה רבה בעולם שלנו.

אתם באים לכאן ביחד במערכת יחסים ספציפית. לא משנה כמה אתם שונים, יש לכם דבר אחד במשותף, וזה הדבר החשוב מכולם: המחויבות שלכם לגדול ולהתפתח, להשתנות, לזוז, להתרחב עד כדי השקעה של כל ישותכם ולשלם באופן מלא את המחיר. העובדה שהמחויבות הזו כבר קיימת, נובעת מרמה מסוימת של התפתחות שיש לכולכם במשותף, לא משנה איך הביטוי החיצוני עשוי להיות שונה.

זו הסיבה שכל הרצאה נתונה ממלאת את הצורך של כולכם, למרות שחלקכם אולי לא יתחברו עמוק לנושא לעוד שנה-שנתיים. למרות זאת, ההרצאה תעורר הד בכל מי שפתוח באמת. זו יהיה בדיוק התשובה שאתם צריכים, כדי לחבר את כל החלקים יחד. אז הבינו, חבריי, שהנושא תמיד נבחר ומוכן בקפידה. ההכנה לא קלה, שכן יש לדחוס את הנושא למונחים אנושיים, מושגים אנושיים, טרמינולוגיה ושפה. זו משימה לא קלה. יש לנו מומחים. כן, זה אולי נראה לכם מוזר, אבל זה לא כל כך מוזר, כי כל מה שיש לכם בספֶרֶת כדור הארץ שלכם הוא ייצוג של דקה בלבד של מה שקיים בעולם שלנו.

נושא ההרצאה הערב, כפי שהודעתני, יהיה הדינמיקה של התנועה, אופי התנועה ואופי ההתנגדות לתנועה. כולכם שמתם לב בנתיב שלכם, כל אחד בדרכו שלו, שלמרות הדחף המתעורר והחזק מתמיד לשנות, לצמוח, להתרחב, יש בכם היבט נוסף. זו ההתנגדות לזוז. זיהיתם הרבה בהקשר זה. מצאתם תפיסות שגויות רבות, אישיות וכלליות, שיוצרות את ההתנגדות הזו לתנועה.

הרשו לי לדבר, קודם כל, על טבעה של תנועה במונחים קוסמיים. אמרתי בעבר שכל מה שהוא חי, נע. אתם רואים את זה בדיוק בספֶרֶה שלכם. אתם רואים

שכל מה שחי, נמצא בתנועה. גם כשזה דומם, זה בתנועה. נשימה היא תנועה, זרם הדם בתנועה, פעימות הלב הן תנועה מתמשכת. אבל כאשר גוף מת, התנועה נעלמה ממנו. הרוח שחיה נסוגה מהקליפה.

עצם דומם הוא חסר תנועה. מכיוון שאין דבר ביקום שאינו מכיל חיים, אפילו העצמים ה"מתים", כפי שהם נראים לכם, מכילים תנועה; אלא שברמת המודעות הנוכחית, לתנועה יש קצב מרטיט שונה. התדירות של פונקציית הרטט כל כך מואטת, שהתנועה אינה מורגשת מנקודת התצפית שלכם. התבוננות ביקום במונחים של דרגות חיים, מביאה אותנו למסקנה המתבקשת שככל שקיימים יותר חיים, כך חייבת להתקיים יותר תנועה. התנועה יכולה להיות מרומזת, היא יכולה להיות במישור פנימי, היא אולי לא ניתנת לצפייה מבחוץ, אבל היא עדיין יכולה להיות מאוד חזקה, חיה ונמרצת. אני לא מדבר על התנועה הטבועה בעצמים דוממים. אני מדבר על האורגניזם שחי, מנקודת המבט שלכם. עץ הוא דומם, תנועתו- כשמסתכלים עליו- עדינה עד כדי כך שלא ניתן לתפוס אותה בחושים. אף על פי כן תנועתו הפנימית אינטנסיבית.

בן אדם שנמצא במצב של תנועה לא תמיד ינוע כלפי חוץ. אבל גם בתקופות של מנוחה ושקט חיצוניים, התנועה מורגשת בעליזות, בחיות, ביכולת להשתנות, בגמישות ובטבע של האורגניזם כולו, הפועם כל הזמן. באותו אופן, ייתכן שיש לכם תנועה חיצונית ו"מוות" פנימי או מוות יחסי. תנועה קיימת בכל הרמות, ורמות מסוימות עשויות להיות במצב בריא של תנועה, בעוד שאחרות אינן. במקרה כזה יכול להתרחש פיצוי יתר ברמה שבה לא מתנגדים לתנועה.

תנועה היא ביטוי מולד לחיים. הבה נתבונן בתנועה במונחים של אבולוציה, של התפתחות בחיי הפרט. בהרצאה אחרת, בהקשר אחר, השתמשתי באנלוגיה הסמלית של חייו של אדם כמו מסע ברכבת. זו הסיבה שאנשים חולמים לעתים קרובות להיות על רכבת, להחמיץ את הרכבת וכן הלאה. החלום חל כמעט תמיד על גישה ספציפית שיש להם כלפי הדרך שלהם. כאשר אתם נעים לפי קצב הטבע והתוכנית המולדים שלכם, תהיה הרמוניה, והרכבת שלכם - רכבת המחשבות שלכם, הרכבת של מערכת האנרגיה שלכם, הרכבת של כל ההווה והכיוון שלכם - תתקדם ותלך דרך שלבים המשתנים כל הזמן. כאשר תהליך זה הוא הרמוני, כל מרחב נפשי אליו מגיעה הרכבת הפנימית שלכם הוא התרחבות, ביטוי עמוק ורחב יותר של חיים אלוהיים, ולכן של שמחה, הגשמה, חרות ואושר.

עודדתי אתכם גם לדמיין את הרחבת המרחב שלכם, מעבר להיקף הצר שחלק מכם מרגישים מרוצים ממנו, או מאמינים לעצמכם שאתם בטוחים בו, למרות שאתם גם חשים קיפאון. אתם מרגישים שאתם מפספסים את הפוטנציאל שלכם לממש יותר מהחיים האלוהיים, ביטוי עצמי, חיים יצירתיים, פְּרִיֶּשָׁה ופתיחה של מה שטמון בכם. זה דורש את האומץ להתקדם אל מה שנראה בהתחלה כמרחב לא ידוע. כאשר רכבת האדמה שלכם נעה דרך מדינה אחת לכיוון מדינה אחרת - לעבר סביבה שאינה מוכרת - אתם עלולים להרגיש חרדה זמנית. אבל ככל שאתם בריאים יותר, ככל שאתם בוטחים יותר, כך משמחת יותר הציפייה שלכם והביטחון שלכם בעצמכם, כדי להפוך את האזור החדש הזה למוכר. ככל שאתם מתרגלים לסביבה החדשה ומתאקלמים בה, הבטיחות שלכם מתרחבת לתחום גדול יותר של ביטוי עצמי. הפכתם חלק גדול יותר מהטריטוריה הזרה לשלכם; אתם רואים יותר, אתם מבינים יותר. כעת אתם

נוכחים יותר בשטח הזמין על פני כדור הארץ שלכם. יצרתם לעצמכם יותר מגרש ביתי.

בחיים הפנימיים שלכם זה אפילו יותר חשוב, דינמי וחיוני מאשר במסע החיצוני שלכם. ההתרחבות הפנימית והתנועה לקראת התפתחות גדולה יותר מתמיד היא תוכנית החיים שלכם. זה מה שכל בן אדם אמור לעשות. מסעות ומעברים חיצוניים הם ייצוגים ומסרים סמליים בלבד שיש ליישם בחיים הפנימיים. רק כאשר אתם מתמצאים במרחב נפשי חדש - מצבי תודעה חדשים, אופנים חדשים להגיב אליהם, גישות חדשות לחיים ולעצמי - אתם יכולים לממש את העושר הכלול בתוכו. זו התנועה של כל החיים.

במונחים אנושיים למהדרין, ברמה הפיזית אתם יכולים לראות זאת בבירור במחזורי החיים של ישות אנושית. התינוק, כמובן, מסוגל לתנועה מועטה ביותר ולכן הוא תָּחום ותלתי. החוויות שלו מוגבלות ביותר. ככל שתינוקות מתבגרים, הם עושים את התנועות הראשונות שלהם החוצה אל העולם. הם לומדים לעמוד על רגליהם, הם לומדים ללכת, ידיהם מושטות קדימה. מרחב חדש הופך לזמין כתוצאה מהגדילה שלהם, והם עושים שימוש בכוחותיהם כדי לכבוש אותו. הישות הקטנה גילתה כעת חלק חדש בעולם והפכה אותו לשלו. ככל שהילד מתבגר, צצות יותר יכולות להנגיש חוויה חדשה יותר. ככל שהילד מתבגר, כך הוא הופך להיות עצמאי יותר. הילד צובר יותר ניסיון ולכן יותר הגשמה.

האדם המבוגר לגמרי הגיע לחירות ולמגוון של ניסיון שאף ילד לא יכול שיהיה בחזקתו. זוהי תופעה נורמלית מאוד ברמה הפיזית של החיים. עם זאת, העובדה שהמציאות הפנימית פועלת לפי כללים וחוקים זהים מוכחשת במידה מרובה. אם הכללים והחוקים הללו מופרים בגלל שהישות מפסיקה את התנועה בשוגג ובלי משים, אזי נגרם נזק. האישיות הבורה מאלצת את הישות להיות בתוך מרחב צר שהיא לא צריכה כבר לשכון שם, מרחב שהיא ממש צמחה מכפי מידותיו, כמו שהייתם מכריחים מבוגר להיכנס לנסיבות של תינוק. זה יהיה בלתי הולם ולא מתאים, סוטה ומגביל, בלשון המעטה. אבל זה מה שהאנושות עושה, בלי משים. במידה רבה מאוד התנועה הפנימית נעצרת. זה מביא לתחושת חוסר משמעות, עֶקְרוּת, ופחד להחמיץ את החיים.

כאשר החינוך של העידן החדש יתפשט ויעמיק בעולם שלכם, כל העניינים הללו יהיו נושאים חשובים מאוד. בני אדם יגדלו עם הבנה של תהליכים אלו ויהיו מודעים לצורך להתרחב. הם יעודדו את התנועה פנימה, יזהו את ההתנגדות אליה, יבינו את מהות ההתנגדות, וידעו כיצד להתגבר עליה. כתוצאה מהכרה של ההתנגדות, לאישיות המודעת תמיד יש את האפשרות והבחירה להתגבר עליה.

אם תגבילו את עצמכם למצב שגדלתם ממנו ותישארו סטטים, תחושת ההחמצה שלכם תיצור פחד ממוות. זה פחד מאוד מוכר. עם זאת, אף אדם שחי את חייו באופן מוחלט ומלא על פי הפוטנציאלים שלו לא יפחד מהמוות.

טעות נפוצה תורמת להתנגדות לתנועה. מכיוון שתנועה בחיים שלכם היא גם המעבר בזמן, תנועה מקרבת אתכם לקראת סוף חייכם הפיזיים. אתם מתנגדים לתנועה עם הרעיון הבלתי רציונלי שבכך אתם עוצרים את הזמן ומונעים את המוות שלכם. למרות זאת, לא תפחדו מהמוות אם תזוּזו ותחיו באופן מלא. אז יש

לנו כאן מעגל זדוני: בגלל שאתם מפחדים מהתנועה ומפסיקים את התנועה, אתם מפספסים את החיים. עמוק בתוכם אומר קול "כשיגיע זמנך ותשאיר את גופך מאחור, לא תעשה מה שיכולת לעשות ומה שהיית יכול לעשות עכשיו כדי להגשים את עצמך ואת חייך." המסר הלא מובן והמתורגם באופן שגוי של תחושת חוסר התוחלת הזו יוצר ברמה המודעת את הפחד מהמוות. המשמעות הבלתי רציונלית של הפחד תקרא: "אם אפסיק את התנועה, הזמן יעמוד במקום ואני אשאר באותה תנוחה."

אבל זה רק היבט אחד- ולמעשה די שטחי- של ההתנגדות לתנועה. יש אחד עמוק וחשוב יותר, שאני רוצה להסביר עכשיו, חבריי היקרים. כאשר אתם זים, כל תנועה מרמזת שאתם חייבים להשאיר דבר אחד מאחור כדי להגיע לדבר הבא. במילים אחרות, אתם לא יכולים לזוז אם אתם לא מוותרים על משהו כדי לזכות במה שיבוא אחר כך בנסיעה שלכם ברכבת. דמיינו לעצמכם נסיעה ברכבת בה אתם רוצים לחוות מקום שעדיין לא הייתם בו, אך לא תאפשרו לרכבת להיכנס אליו. אינכם רוצים לעזוב את המקום בו אתם נמצאים כעת, למרות שאתם יודעים היטב שהמקום שהרכבת שלכם תיקח אתכם אליו הוא מקום שמח יותר, ללא הרבה מהחסרונות של המשכן הנוכחי שלכם. אתם בעמדה הבלתי אפשרית של להיאחז בחמדנות במה שהיה. אתם מתעקשים לא לוותר על שום דבר מהסביבה המוכרת הישנה, ובכל זאת אתם חותרים נואשות לעבר המקום החדש. אתה מתחככים במבנים הישנים תוך כדי תלונה שאינכם יכולים להגיע למקום החדש. זוהי העמדה האבסורדית שבה רבים מכם מוצאים את עצמכם. כך אתם יוצרים תנועה או גישה סותרים. מצד אחד אתם דוחפים קדימה בחוסר סבלנות. אתם מתייאשים, כמו ריפו את ידיכם ותוהים למה אתם לא גדלים מהר יותר, למה אתם לא מצליחים לפתור בעיות בצורה יעילה יותר, מלאה יותר. אתם לא רוצים לראות שיש בכך קול חזק שלא רוצה לזוז כי אתם לא רוצים לוותר או לשחרר משהו. זה יכול להיות גישה, או הגנה, או דפוס התנהגות מוכר, דרך תגובה, תכונת אישיות-כל דבר שהוא, זה מונע מכם להשיג את החרות והשמחה החדשים, ההגשמה החדשה שמזמנת אתכם.

חוסר הרצון הזה להרפות הוא בעל משמעות אדירה. זה חל על רמות רבות ועל ביטויים רבים של חייכם. מה שזה לא יהיה - היכולת שלכם להעניק אהבה או רגשות או אובייקט בעל טבע חומרי - אתם תמיד חושבים שאתם בטוחים ועשירים יותר אם אתם מעכבים זאת. אתם רוצים להיאחז בזמן, אתם רוצים להחזיק בכסף, אתם רוצים לשמור על הרגשות שלכם, אתם רוצים להחזיק את הלב שלכם בחזקה. אינכם מבינים שעל ידי האחיזה, אתם מונעים את התנועה שחלק אחר מכם משתוקק לה; אתם הופכים את זה לבלתי אפשרי לחלוטין.

אתם לא רוצים להרפות ולוותר על ההחזקה הזו כי אתם לא בוטחים. חברים אהובים שלי, אתם כבר יודעים שלא תהיה לכם גישה לחיים או לאנשים אחרים השונה מהחשדות העמוקים והסמויים ביותר שלכם לגבי עצמכם. אתם עלולים להצליח במודע להכחיש ולהתעלם מהעובדה שאתם נאחזים ולא רוצים לתת, שאתם לא נדיבים ולפחות מהבחינה הזאת לא אוהבים ולא נותנים. במובנים רבים אתם גם יכולים להיות אדם אוהב ונותן, אבל אם החלק בכך שאינו כך יישאר בלתי מוכר, אתם עלולים להאשים את עצמכם בפנים בהרבה יותר ממה שמתחייב, כי אתם הופכים את החלק הזה בכך -הקמצן שלא נותן- לכל המציאות שלכם.

לכן, בהכרח, אתם לא נותנים אמון ביקום. אתם מחוייבים להניח שהיקום אינו שונה: לא נותן, קמצן, נמנע מלתת, אוגר, צמוד, לא נדיב, מותיר אתכם עניים. אתם מצפים ממנו בדיוק למה שאתם מרגישים שעליכם להיות: באותה מידה דוחים, לא אוהבים, לא נדיבים, בזהירות יתר. החשדנות שאתם מקרינים מהגישה הלא זזה שלכם, המעכבת ומונעת ולא נותנת, גורמת לכם לפחד מהחיים ולראות את החיים דומים לכם באותו אופן. אינכם יכולים לרצות לנוע בחופשיות ובאמון, לשחרר את השפע שלכם ליקום שאתם כך משליכים כלפיו. לא פלא שאתם רוצים להישאר במקום מצומצם, צר ומגודר, שבו אתם מרגישים לכודים ואתם אומללים, אבל אתם בכל זאת מסרבים להשאיר מאחור.

המחשבה החמדנית היא: "אם אשאיר מאחור את הדבר הזה, את המצב הזה, השעה הזו, החוויה הזו, אאבד משהו שאין לו תחליף. אני לא רוצה לשחרר שום דבר. אני רוצה לאגור את הכל. אני רוצה לחוות את השעה הבאה, אבל אני לא רוצה להרפות מהשעה הזו. אני רוצה לקבל אהבה, אבל אני לא רוצה לשפוך את הלב שלי". הידיים שלכם לפותות באופן סמלי, כביכול. לכן החוויה הבאה לא יכולה לבוא. מצב התודעה המורחב שאתם כל כך מייחלים לו, המצב שבו אתם חווים את החיים ואת עצמכם בכל כך הרבה יופי, לא יכול להגיע. זה יכול לבוא רק כשיש לכם את האמונה, הנדיבות, האומץ לשחרר, לוותר, לפתוח את הידיים והלב הפנימיים שלכם, ולבטוח. ויתור הוא סוג של נתינה. עליכם לשחרר את זה כדי ללכת לשם.

דמיינו כיצד כל מצב שאתם משאירים מאחור מוביל למצב טוב יותר. מגיעה נקודה בנתיב שבה כבר מוססתם לא מעט מהעצמי הנמוך שלכם, כאשר חלק ניכר מהאנרגיות הללו עברו טרנספורמציה, כאשר רבות מהבעיות שלכם נפתרו וכאשר יש כבר תהליך טיהור פעיל בעבודה. לכן יצרתם חוויה הרבה יותר חיובית ממה שהייתה לכם אי פעם. עם זאת, אסור לכם להישאר ולהתאכסן אפילו במצב משופר חדש זה. עדיין עתידים להגיע מצבים טובים יותר. כדי לתת לעצמכם להיכנס לתנועה הזו, עליכם לעשות מדיטציה, לתבוע מעצמיכם להרגיש את עצמכם באופן אקטיבי. אסור לבלבל את הכוונה להרפות ולשחרר-אפילו את המצב המשופר הזה כדי להגיע למצב הרבה יותר טוב- עם חמדנות. זו לא גישה חמדנית וחסרת סבלנות שאני דוגל בה כאן. זוהי דווקא ידיעה פנימית עמוקה של הטבע האינסופי של החיים, ההתרחבות האינסופית שהיא ייעודו של כל יצור חי.

כאשר אתם מתבוננים בויזואליזציה השלילית שלכם - היא קיימת בהתחלה רק ברמה לא מודעת ואחר כך, אולי ברמה חצי מודעת - תראו שהפחד שלכם מתנועה מתורגם למסר: "אם אני זז, מה שיבוא יהיה גרוע יותר. אז עדיף שאשאר איפה שאני נמצא". אִתְּגֵרוּ את המסר הזה שמגיע מפינה של הווייתכם הנסתרת. אתגרו אותו והחליפו אותו עם האמת שכתוצאה מהנתינה המוחלטת והמחויבות שלכם לדרך שלכם, לתנועת הישות הפנימית שלכם, אתם יכולים לתבוע בצדק את השפע של היקום. ברוח זו של התמסרות מוחלטת, של מחויבות מוחלטת לתת את כל כולכם לחיים, לא כל כך קשה לכם להרגיש ראויים, לדעת שרק טוב יותר יכול לבוא. אתם יכולים לנוע בשמחה ובנתינת אמון. לתת עם הלב, הידיים, המיינד וההוויה לכל מה שסביבכם, תדעו שנתניה היא הדרך לקבלה. זה הופך להיות לדבר אחד שהוא אותו דבר. מאחר ולשחרר ולהרפות זה נתינה, תנועה היא חלק מהותי של אהבה ואמון. שימו לב שכאשר אתם נמצאים בהֶלֶךְ רוח של אי-נתינה, אינכם יכולים לקבל דבר; גם אם זה נמצא ממש בפתח ביתכם, מוכן להעשיר אתכם. אתם לא קולטים את זה, או

אם אתם כן קולטים, אתם מבינים זאת לא נכון ומפספסים את זה וזה חולף לידכם. עם זאת, היקום כל כך להוט להעשיר אתכם, כי זה טיבעו.

כל מה שיש - מבפנים ומבחוץ - הוא החומר העשיר ביותר בחיים. כל חלקיק מכיל כל אפשרות מתקבלת על הדעת של החוויה העשירה ביותר שאתם יכולים לדמיין - או הרבה, הרבה יותר ממה שאתם יכולים לדמיין. אפילו הדמיון שלכם חייב להתרחב ולצמוח במסע שלכם, בנתיב התנועה שלכם. ככל שהכל גדל וזו, כך גם היכולת שלכם לדמיין ולהרחיב את טווח ההגשמה האישית והאושר וההעשרה שלכם, עליה גם לגדול. מה שאתם לא יכולים לתפוס כאפשרות, אתם לא יכולים לחוות. הכרחי שיהיה לכם לפחות מושג מה יגיע, ואז זה יהיה אפילו טוב יותר ועשיר יותר מהדמיון שלכם. הדמיון שלכם חייב איכשהו לפתוח את ניצניו, חייב לפרוח, כדי שיוכל לצאת יותר לפועל.

תסתכלו היטב, יקירי, בכל חלק שעדיין בחוסר תנועה בכם, עדיין מרגיש, "הייתי רוצה להתקדם יותר בנתיב שלי, בהתפתחות שלי, אז למה אני תקוע?" זה החלק בכם שעוצר את התנועה כי הוא לא רוצה להרפות ממה שהוא. אתם רוצים לשמור על המצב שבו אתם נמצאים, בלי לסמוך על כך שאי אפשר לאבד את ההיבטים הטובים שלו לעולם; אבל באותו הזמן אתם רוצים להיכנס למצב הבא. זה בלתי אפשרי, חברים, פיזית, נפשית, רגשית ורוחנית. זו סתירה במונחים. כמו שאתם צריכים לתת אמון ולתת זמן כדי שהכוונה החיובית תשתרש ותפרח, כך עליכם להיות סבלנים וסומכים על תהליך השחרור. ואז "הרגע שבין לבין" - בין שחרור מהישן לבין התפתחות החוויה או מצב התודעה החדשים - הופך בפני עצמו לחוויה משמחת. מסע יכול להיות משמח מאוד בזמן שאתם בתהליך של תנועה. שוב, הנסיעה ברכבת יכולה להיות אנלוגיה שימושית.

דמיינו שאתם נכנסים לרכבת. היא יוצאת מהתחנה. ישנה תקופת ביניים לפני שאתם מגיעים ליעד. בתקופה זו אתם במעין שטח הפקר. עזבתם את המקום הישן ואתם עדיין לא במקום חדש. אתם במסע לתחנה הבאה. שם תמצאו משכן זמני שבו אתם מתוודעים למה שיש, יוצרים חוויות חדשות, ומכינים את עצמיכם, חזקים דייכם, למקום הבא. אבל אם לעולם לא תיתנו לרכבת לצאת לעולם לא תוכלו להגיע. וגם אם תתנו לה לצאת, אבל אתם מלאים בחשש ודאגה, פחד וחוסר אמון, רוב הסיכויים שלא תיהנו מהנסיעה, וגם לא תוכלו להעריך את כל החוויות הנפלאות החדשות שמחכות לכם. אתם מכווצים מדי וסגורים בעיוורון ובפחד.

אתם חייבים ללמוד לסמוך - לשחרר את זה כדי ללכת לשם [במקור משתמשים בכתב של הטייה של שתי המילים]. זוהי תנועה פנימית שאתם יכולים להתבונן בה בתוך עצמכם. אתם יכולים לתרגל את זה בויזואליזציה שלכם בדיוק באזורים שאתם מוצאים את ההתנגדות הגדולה ביותר. זה מאוד חשוב עבורכם, חברים שלי. אם תשתמשו במסר הזה ותיישמו אותו, תוכלו בקלות רבה לקבל את ההחלטה, שוב ושוב: "אני אשחרר ואמשיך קדימה בפנים, במצב התודעה שלי, בהתייחסות שלי, בגישה שלי לחיים, במערכת הערכים שלי, בתהליכי החשיבה שלי, ברגשות שאיתם אני מגיב לחוויות שלי."

אתם תמצאו בנתיב שלכם, עם ההלפר שלכם, היכן צריך ליישם את הגישה החדשה הזו באופן דחוף ביותר. מיצאו את התחומים הספציפיים שבהם תוכלו לתרגל זאת. אני מעז לומר שבמקום שהבעיה שלכם נראית הכי כואבת בביטוי

החיים שלכם, זה המקום שבו אתם הכי לא מוכנים לזוז, כלומר לשנות התייחסות או גישה שגרתית למצב. ברגע שתעשו ניסיון גלוי לראות את המצב אחרת, הרבה יתחיל לקרות. אתם תשחררו את התנועה הפנימית המוחזקת. בהתחלה תנועה זו עלולה ליצור מהומה זמנית, תוצאה של הצטברות שלילית שמעולם לא הורשתה לנוע. אבל במוקדם או במאוחר זה יבוא אל מקומו למצב חדש ומאורגן שיעניק לכם הרמוניה, שלוה, שמחה ועושר שמעולם לא האמנתם שאפשר, באופן כללי וספציפי בתחומים שגרמו לכם לטְרָדָה, כל כך הרבה זמן.

תְרַגְלוּ את האומץ והאמונה להיכנס למרחב חדש עם חזון להרחיב את חייכם, להעמיק את מגוון החוויות שלכם. יותר אנרגיה ו"דם" של חיים רוחניים יכנסו לתנועה הזו ויהפכו אותה לאירוע מבורך עוד יותר מהתנועות שכבר אפשרתם.

אני רוצה להזכיר עוד היבט על הדינמיקה של התנועה. כאשר התנועה האורגנית מתאימה והיא חלק מהאורגניזם הגדל, והיא מוכחשת, לעיתים קרובות מצטבר חוסר איזון. התנועה המוכחשת מחפשת פורקן ואז מתבטאת ככפייה לנוע היכן שהדבר אינו מתאים ואורגני. לדוגמא, אדם נאחז בנוקשות בגישה מתגוננת, מיושנת שעבר זמנה, אינו רוצה לוותר עליה, והוא בקיפאון ובחוסר תנועה פנימה כתוצאה מכך. כפועל יוצא מזה, עלול להתפתח חוסר שקט כפייתי שעשוי להתבטא כחוסר יכולת להיות דומם, להיות לגמרי "שם", להמשיך עם כל דבר, להתמיד. אדם כזה עשוי אז להתחיל בהרבה דברים ולעולם לא לסיים, או שלא יוכל להחזיק מעמד באותו מקום. חוסר שקט כפייתי עלול לגרום לו או לה לטייל בכל רחבי כדור הארץ, לחפש מקום חדש כלפי חוץ.

עכשיו, חבריי היקרים, בואו ונירגע. שחררו, התרכזו בעצמכם, היפכו לשקטים מאוד. הרגישו את הברכה העוצמתית שיש כאן. דמיינו שהכוח העוצמתי הזה יכול לעזור לכל אחד מכם במחויבות שלכם. עכשיו אימרו כולכם ביחד את המילים האלה:

אני מתחייב לרצון של האל.
אני נותן את הלב והנשמה שלי לאלוהים.
אני ראוי לטוב ביותר בחיים.
אני משרת את מטרת החיים הטובה ביותר.
אני התגלמות מבורכת של אלוהים.

[כל אחד מהמשפטים הללו חזר על עצמו כקול אחד על ידי כ-130 האנשים הנוכחים. האנרגיה הייתה החזקה ביותר שנחווה עד כה במפגשים הללו.]

חברים אהובים, כוחות מתמירים חזקים שוחררו כעת על ידכם ביחד. הברכות שניתנו, נוצרו והתקבלו יחלחלו עוד יותר אל חייכם ולמשימה שלכם. לכו לשלום.

תרגום: חווה אילון

Edited by Judith and John Saly

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark, service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.

.